

wbrew zakazowi przewidzianemu w art. 88 ust. 3 zdanie 3 WE (art. 108 ust. 3 zdanie 3 TFUE). Artykuł 12 ust. 5 TRLIS należy także uznać za sprzeczny z prawem pod względem materialnym, gdyż zgodnie z art. 87 ust. 1 WE (art. 107 ust. 1 TFUE) jest on niezgodny ze wspólnym rynkiem i nie wchodzi w grę możliwość zatwierdzenia pomocy na podstawie art. 87 ust. 2 lub 3 WE (art. 107 ust. 2 lub 3 TFUE).

Po drugie, co się tyczy konsekwencji, z jakimi wiąże się uznanie pomocy krajowej za niezgodną ze wspólnym rynkiem, skarżąca podnosi, że zainteresowane państwo członkowskie winno zająć od beneficjenta pomocy jej zwrotu. W tym względzie skarżąca twierdzi, że ta bezwzględna zasada podstawowa skonkretyzowana została przede wszystkim w art. 14 ust. 1 zdanie pierwsze rozporządzenia (WE) nr 659/99⁽¹⁾.

Skarżąca podnosi wreszcie, że w rozpatrywanej sytuacji nie można powoływać się na żadne odstępstwa od obowiązku odzyskania pomocy, ponieważ nie powstały zasługujące na ochronę uzasadnione oczekiwania. W tym względzie skarżąca podnosi między innymi, że przewidując odstępstwo, którego podstawą jest zasada ochrony uzasadnionych oczekiwań określonych grup hiszpańskich inwestorów, Komisja błędnie zastosowała podstawową zasadę prawa pierwotnego oraz art. 14 ust. 1 zdanie drugie rozporządzenia nr 659/99. Skarżąca twierdzi z jednej strony, że zasada ochrony uzasadnionych oczekiwań nie znajduje zastosowania wobec hiszpańskich inwestorów ze względu na to, że władze hiszpańskie nie dokonały prawidłowej notyfikacji art. 12 ust. 5 TRLIS. Z drugiej strony utrzymuje ona, że nie zostały spełnione przesłanki powstania uzasadnionych oczekiwań po stronie beneficjentów pomocy. Co więcej, w ocenie skarżącej, wspólnotowy interes, jakim jest przywrócenie sprawiedliwych warunków rynkowych poprzez odzyskanie udzielonej pomocy jest ważniejszy niż indywidualny interes beneficjenta, jakim jest uzyskanie korzyści podatkowych z lata ubiegłego oraz przyszłe.

⁽¹⁾ Rozporządzenie Rady (WE) NR 659/1999 z dnia 22 marca 1999 r. ustanawiające szczegółowe zasady stosowania art. [88 WE] (Dz.U. L 83, s. 1) 93

Skarga wniesiona w dniu 3 maja 2010 r. — Strålfors Aktiebolag przeciwko OHIM (ID SOLUTIONS)

(Sprawa T-211/10)

(2010/C 195/34)

Język postępowania: angielski

Strony

Strona skarżąca: Strålfors AB (Malmö, Szwecja) (przedstawiciel: adwokat M. Nielsen)

Strona pozwana: Urząd Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory)

Żądania strony skarżącej

— stwierdzenie nieważności decyzji Drugiej Izby Odwoławczej Urzędu Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory) z dnia 25 stycznia 2010 r. w sprawie R 1111/2009-2;

— dopuszczenie do rejestracji zgłoszenia wspólnotowego znaku towarowego nr 8235202 „ID SOLUTIONS” dla towarów „etykiety i pudełka z papieru i tektury (nieprzeznaczone do identyfikacji osób); materiały introligatorskie; spoiwa (kleje) do materiałów piśmiennych lub do celów domowych; materiały przeznaczone dla artystów; pędzle malarskie; maszyny do pisania i artykuły biurowe (z wyłączeniem mebli); materiały szkoleniowe i instruktażowe (z wyłączeniem aparatów); materiały z tworzyw sztucznych do pakowania (nieujęte w innych klasach); czcionki drukarskie; klisze i matryce do druku ręcznego” z klasy 16; i

— obciążenie OHIM kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Zgłoszony wspólnotowy znak towarowy: słowny znak towarowy „ID SOLUTIONS” dla towarów z klasy 16 — zgłoszenie wspólnotowego znaku towarowego nr 8235202

Decyzja eksperta: częściowe odrzucenie zgłoszenia wspólnotowego znaku towarowego

Decyzja Izby Odwoławczej: oddalenie odwołania i utrzymanie w mocy zaskarżonej decyzji

Podniesione zarzuty: strona skarżąca twierdzi, że należy dopuścić do rejestracji wspólnotowego znaku towarowego nr 8235202 „ID SOLUTIONS” dla towarów z klasy 16 ze względu na to, że znak towarowy „ID SOLUTIONS” jest odróżniający dla tych towarów i tym samym spełnia wymagania na podstawie art. 4 rozporządzenia Rady nr 207/2009.

Skarga wniesiona w dniu 3 maja 2010 r. — Strålfors Aktiebolag przeciwko OHIM (IDENTIFICATION SOLUTIONS)

(Sprawa T-212/10)

(2010/C 195/35)

Język postępowania: angielski

Strony

Strona skarżąca: Strålfors AB (Malmö, Szwecja) (przedstawiciel: adwokat M. Nielsen)